

JEROLIMO

Goddinnekens ghy verwint in schoonheyt en sciency,
De wyse Pallas, en de suyv're Diaan,
De blonde Venus, en de Dochter vande Swaan,
De Spartsche Coningin, die 't hoochmoedige Troyen 630
Ten bloedt en brande brocht, en 't Greecksche Legher doyen.
O monarchale Vrouw! dat ou dien Phoebus sach,
Dat groote licht en sou niet stralen desen dach,
Hy soude sayn karos en pyarden laten rusten,
Om te gaudeeren en godderen in zijn lusten. 635

TRIJN

Met oorlof mijn Heer, ick kan u niet verstaen,
Ghy spreekt als een Portegijs, of als een Italiaen,
Ghy loopt ons veel te hooch met u Poeetiseeren.

JEROLIMO

Provinciale Maecht, hoe kun dydiscoureeren,
Ghelijck als den Parnas' van Henste woter spuyt, 640
So vloeyen van u tongh de schóóne wóórden uyt.
De Mussen hebben u in plets van Moeyers speenen
Ghevoeyert en ghesoocht, met goeyen Hippocrene.
Wat kout ick sotte-bol, de Goyen kleen en gróót
Die houden hun Paleys int midsen van u hóót. 645
Sy singhen daer Musijck in u retorikale sinnen:
O ghey Bataviersche Marcurialistinne:
Semers ghelieverkens, ick beeld my woorlijck in
Dat ick by menschen niet, maer da'k by Nymphen bin,
Die inde silv're vloet des Amstels dickwils bayen, 650
En dagge op het Lant hier somtijts komt vermayen.

Jerolimo

O, keuninklaaike vrouw! Als Phoebus Apollo oe eens zag.
Dan zou zaain groête licht vandaôg nie schaainen.
Haai zou zaain waôgen en paôrden laôten rusten,
Om zich te verheugen, en van zaain lusten te genieten

Trijn

Neem me niet kwalijk, meneer, 'k ken u nie begriipen
U spreekt as 'n Portugies, of as 'n Italiaan,
Uw poëzie gaat te hoog voor ons.

Jerolimo

Verrukkelaaie maôgd, wat kunde ge converseren!
Zoêals uit Parnassus hengstewaôter spuit,
Zo vloeien van oe tong de moêiste woêrden.

'tSichtens dat ick ou sach, Heliconninnkens blijft,
Kreeg ick vermoeyen dagge Jupijns Susters zijt.
Devine Dochterkens! Herteken! Heeder 'tsegen,
Het geen ick admireer? Och Lief! Ick denck wel negen, 655
Princeskens ofge wa saat, en songt ons wa fraas.

Naar: G.A. Bredero, *Moortje en Spaanschen Brabander*, editie E.K. Grootes, Athenaeum – Polak & Van Gennep, Amsterdam, 1999.

Sinds ik oe zag, vroêlaaike bewoênsters van de Helicon,
Kriêg ik 't vermoeden da ge Jupiters zusters zaait.
Goddelaaike dochterkes! Herteke! Hedde d'r wo tegen
Om te zingen? Da vind 'k zoê moêi! Och liefke, 'k denk wel van nie.
Prinsesskes, als g'efkens ging zitten en veur ons wa schoêns zong.

Naar: *Tekst in Context 13*, G.A. Bredero *Spaanse Brabander*, samengesteld door Jeroen Jansen, Saar Postma en Marijke Vos, Amsterdam University Press, 2017.